

Kartu atkreiptinas dėmesys ir į 2019 m. balandžio 26 d. Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo Nr. I-733 11, 21 ir 22 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII-2096 4 str. 4 d. nuostatas, pagal kurias valstybiniuose parkuose, valstybiniuose rezervatuose, gamtiniuose bei kompleksiniuose draustiniuose esančių kultūros paveldo vietovių nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentai, parengti ir patvirtinti pagal NKPAĮ ir Teritorijų planavimo įstatymo nuostatas, galiojusias iki 2019 m. balandžio 30 d., galioja, *iki bus patvirtintos naujos valstybinių parkų planavimo schemas (ribų ir tvarkymo planai) arba valstybinių rezervatų ir valstybinių draustinių tvarkymo planai su kultūros paveldo vietovių nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos ir veiklos plėtojimo paveldosaugos reikalavimais*. Projektu kaip tik ir yra keičiami KNNP (t. y. *valstybinio parko*) tvarkymo plano sprendiniai, turint galimybę numatyti ir *nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos ir veiklos plėtojimo paveldosaugos reikalavimus*.

Taip pat nėra aišku, kokių įstatyminių pagrindų vadovaujantis dėstomame KNNP tvarkymo plano 2.7 p. antrajame sakinyje siūloma įtvirtinti nuostatą, kad kol tvarkymo planų nėra, paveldosaugos reikalavimus vertingosioms savybėms išsaugoti nustato už kultūros paveldo apsaugą atsakinga institucija. Galbūt siekiama įvardinti NKPAĮ 16 str. 7 d. numatytą atvejį, kad už konkretaus saugomo objekto ar vietovės apsaugą atsakinga institucija apsaugos sutartyje gali sukongretinti paveldosaugos reikalavimų taikymą ir nustatyti papildomas saugojimo priemones? Tačiau nėra aišku, kaip visa tai koreliuotų su minėtomis NKPAĮ 22 str. 2 d. 2 ir 3 p. nuostatomis.

Teisingumo ministras
Jankevičius

Elvinas